

Felcsúti Hírlap

2025. január, XIV. évf., 1. szám (149.)

Interjú „Egyszerű falusi gyerek vagyok”

Találkozás a Megasztár győztesével, Gudics Mátéval

Kiállítás

Így látják az iskolások
a magyar kultúrát

Falumese

Látogatás a Csatlós család
otthonában

Szem-lélek

Bepillantás a látássérültek
sajátos világába

Januári tartalom

3

Együtt

65 év után jöttek össze újra az iskola egykori diákjai

4

Kiállítótér

Így látják az iskolások a magyar kultúrát

8

Falumesé

Látogatás a Csatlós család otthonában

12

Mozgásban

Iskolánk tanulója és pedagógusa is elismerésben részesült

14

Mozgásban

Véget ért a Millió lépés az iskoláért kezdeményezés

15

Közlemény

A közterületen tárolt járművekről

16

Interjú

Találkozás a Megasztár győztesével, Gudics Mátéval

20

Szem-lélek

Bepillantás a látássérültek sajátos világába

24

Mesesarok

Késő esti madárles

26

Konyha

Burrito reggelire

27

Kert

Téli öntözés

28

Harangszó

Miért fontos ünnep az epifánia? Áldás

30

Mozaik

Együtt Osztálytalálkozó

65 év után jöttek össze újra az iskola egykori diákjai

Monostoriné Török Mária, Gubáné Flier Mária, Simon Csaba, Zábóné Kardos Mária, Bibókné Bálint Anna, Ádokné Csep Ilona (a találkozón nem tudott részt venni Dobožiné Bata Margit és Hostyánszky József)

Egy osztálytalálkozón részt venni általában jó érzés. Különösen, amikor olyan régi diáktársakkal is találkozhatunk, akiket évek óta nem volt szerencsénk látni. Kevés ember mondhatja el magáról, hogy részt vett a 65 éves osztálytalálkozásán. Nemrégiben azonban a Felcsúti Általános Iskola 1959-ben végzett tanulóit közül néhánynak ez megadott.

A hajdani nebulók 2024. november 9-én gyűltek össze újból a felcsúti nyugdíjasklub helyiségében. 1959-ben huszonötven végezték el az iskolát. Mára a huszonötből tudomásunk szerint sajnos már csak nyolcan maradtak, néhányukkal teljesen elveszett a kapcsolat. Az osztálytalálkozón hatan tudtak megjelenni, ketten betegség miatt voltak távol – nekik ezúton is jó egészséget kívánunk.

Az egykori osztálytársak az összejövetel kezdetén ellátogattak a felcsúti temetőbe, hogy az ott nyugvó tanáraik sírjára virágot helyezzenek el, és megemlékezzenek róluk. Lerótták kegyeletüket az akkori igazgató úr, Csörgöl Lajos és a rajztanár, Varga József sírjánál is. Ezt követően a nyugdíjasklub felé vették az irányt, ahol megvendégelték egymást házilag készített süteményekkel és üdítővel. A társalgás során felidéztek a régi emlékeket, de esett egymás életútjáról, családjáról is, s még egy régi fényképalbum is előkerült.

A találkozó jó hangulatban telt, a végén egy közös fénykép is készült. S fontolóra vették a résztvevők, hogy nem várnak újabb öt évet, hanem mostantól sűrűbben szeretnének találkozni, amennyiben idejük és egészségük engedi.

A szöveget írta nagymama és unokája: Monostoriné Török Mária és Pats Enikő

Kiállítóter Őseink kéznyoma

Így látják az iskolások a magyar kultúrát

Ezerszáz éves kulturális örökségünk kincseit gondolta újra az Endresz György Általános Iskola több mint nyolcvan tanulója. Alkotásaikból nemzeti imádságunk, a Himnusz születésének évfordulóján, a magyar kultúra napján, január 22-én az iskola közösségi terében nyílt kiállítás.

Nemrégiben „A magyar kultúra diákszemmel” címmel hirdetett pályázatot a Flier Éva kulturális tanácsnok által a felcsúti óvodások és iskolások támogatására, az intézményeinkben folyó oktató-nevelő munka segítésére életre hívott Hyper-Aktív Egyesület, melynek hívó szavára 82 endreszes diák fogott alkotómunkába, hogy a maga kreatív módján mutassa be a magyar kultúra szépségét – mindazt, ami minket magyarrá tesz. A műalkotásaikból összeállított időszaki tárlat megnyitójára a magyar kultúra napján az iskola aulájában sereglett egybe az Endresz közössége. Szabó Júlia moldvai népdalokat énekelt, Szarvas Adrienn és húga, Gréta a párjával Galga-menti táncokat járt, Gazsi Nóra József Attilát szavalt. Hedrich László történelemtanár pedig a nap történetét ismertette: „A magyar kultúra napját 1989 óta ünnepeľjűk január 22-én, a kézirat tanúsága szerint ugyanis Kölcsey Ferenc 1823-ban ekkor fejezte be Szatmárcsékén a Himnuszt. A magyar kultúra napjának gondolatát ifjabb Fasang Árpád zongoraművész vetette föl 1985-ben. Ahogy akkor mondta: »Ez a nap annak tudatosítására is alkalmas, hogy az ezeréves örökségből meríthetűnk, és van mire büszkének lennűnk, hiszen ez a nemzet sokat adott Európa, a világ kultúrájának. Ez az örökség tartást ad, ezzel gazdálkodni lehet, valamint segíthet a mai gondok megoldásában is.«” Tóth Andrea rajztanár az alkotás csodájáról beszélt: „Amikor a kalocsai mintás tornacipők terveit készítettűk, számotokra kissé idegen, már-már ósdi mintákkal találkoztatok. Ám ezek a minták működésbe léptek a kezeitekben, amelyek ugyanazt az utat járták be, mint az évszázadokkal ezelőtt élt őseink kezei, így kapcsolat jött létre velűk – ez az alkotás lényege.” A megnyitó csúcspontjaként a Hyper-Aktív Egyesület jóvoltából minden kis alkotóművészűnk elismerésben részesűlt.

Nagy Enikő
Fotó: Tóth P. Flóra

Visszapillantó „Fiúisten ember lett”

Karácsony az Endreszben

December végén az ünneplőbe öltözött tornateremben gyűlt össze az Endresz György Általános Iskola közössége, hogy a diákok, a tanárok és a szülők együtt ünnepeljék a karácsonyt. „Nem akármilyen gyermek született Betlehemben, hanem a világ megváltója. Ez az örömhír, amelyet a Szentírás elmesél – fogalmazott köszöntőjében Hős Orsolya lelkipásztor, református hittanoktató. – Az évszázadok során sokan kiegészítették ezt a történetet a fantáziájukkal. Ezt teszik most a mi diákjaink is.” Az ünnepvárás csúcspontjaként versek, dalok, táncok egymás-

utánjában, csodaszép pásztorjáték során elevenedett meg Jézus születésének a története. „Fiúisten ember lett, mint kisgyermek született” – hangzottak fel a Zoltáni Zsolt ének-zene tanár vezette kórus és zenekar előadásában a régi magyar karácsonyi énekek, s a Ghymes együttes muzsikájára járták a gyerekek. „Aludj, aludj, Istennek báránya, szerelemből jöttél a világra” – szölt Mária altatója. A műsor végén a szülők és az iskola konyhájának gondoskodásából mindenkit forró tea, kalács és gyümölcs várt.

N. E.

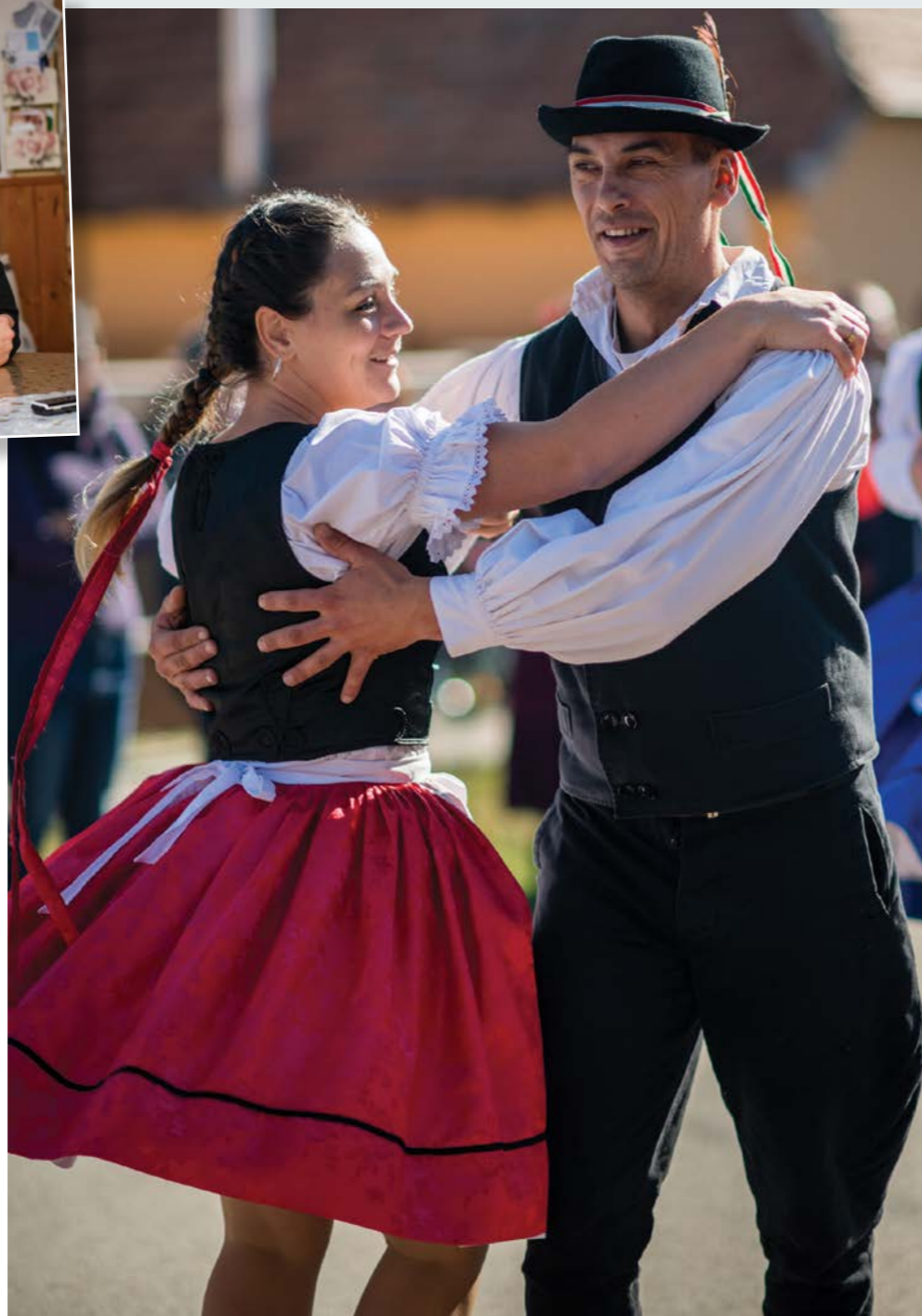
Személyi jövedelemadója egy százalékát a Hyper-Aktív Egyesület számára is felajánlhatja. Nyilatkozatát elektronikusan vagy papíralapon egyaránt benyújthatja 2025. május 20-áig. A Hyper-Aktív Egyesület adószáma: 18246056-1-07

Falumesze „A tánc átszövi az életünket”

Látogatás a Csatlós család otthonában

Idén éppen tíz esztendeje, hogy létrejött a felcsúti Füttyülős táncgyűttes. 2015 őszén, egy hagyományos szüreti mulatságon kezdődött minden. Azóta a táncosok hétről hétre összejönnek a gyakorlásuknak helyet adó Faluházban, hogy fellépéseiken hazánk táncgyögyományának legszebb lépéseit a lehető legtökéletesebben vihessék színpadra. Van, hogy ott van velük az egész család. A gyerekek a táncoló szülők körül kergetőznek, de megesik, hogy ők maguk is járják – a három Csatlós gyermek a Füttyülős táncgyűttessel együtt cseperedik fel. A jubileum apropóján a táncsoport alapítójával, vezetőjével, koreográfusával, Csatlósné Horváth Brigittával és férjével, illetve táncbéli párjával, Csatlós Szabolccsal ismerkedhetünk meg.

Csatlósék egyik kedvenc közös elfoglaltságába, a nagy családi kártyacsatába csöppenünk bele. Noel lapot oszt, a kis Szabi és Liza hozzáértőn szemléli a hozzájuk került kártyákat – meglehet, náluk van a nyerő lap? A kártyaparti aztán nagy nevetések közepette játékos birkózásba csap át, s miközben a gyerekek kacagnak, a szülők belekezdnek a történetükbe: „Szabi 2016-ban, Liza 2018-ban, Noel 2020-ban látta meg a napvilágot, vagyis mind a Füttyülős táncgyűttes érájában születtek. Szabi már velünk táncol, fel is lépett a csoporttal, Liza is kacsingat a tánc felé, Noel pedig egyelőre körülöttünk bohóckodik a próbákon. Mind ott vannak velünk, a tánc a mindennapjaink része, valósággal átszövi az életünket.”

Volt egyszer egy szüreti bál

2015-öt írtunk, amikor Felcsúton megalakult a Füttyülős táncgyűttes. A táncosok a szüreti bál kedvéért jöttek össze, s úgy esett, hogy együtt is maradtak, sőt, az alapító párok legtöbbször még tíz év múltán is a táncos közösség meghatározója. „Amióta le van ütve a Felcsút-tábla, azóta van néptáncsoportja a falunak, mondta egyszer egy felcsúti. A néptánc jelen volt a helyiek életében, a hagyományt folytatva ezért is hívtuk életre a Füttyülős táncgyűttest – meséli Szabolcs és Brigi. – Fellépéseink során a tradicionális magyar táncokat mutatjuk be, a dunántúlit, a rábaközit, a szatmárit, a székít, a bogyzslóit vagy épp a dél-alföldit. Bár a legtöbbször korábban is szerepeltünk falusi egyesületek-

ben, nem vagyunk profik, s nem az a célunk, hogy kifogástalanul táncoljunk. Egyszerű, mégis látványos lépéssorokat állítunk össze, s noha igyekszünk egyre jobbak lenni, a lényeg, hogy a tánc közben jól érezzük magunkat. Az, hogy táncolhatunk, számunkra öröm, de ugyanilyen fontos az is, hogy együtt lehetünk. A táncnak köszönhetően igazi közösséggé formálódtunk.”

A második családuknk

A Füttyülős táncgyűttes évről évre egyre több felkérést kap. Így aztán Brigiék egy-egy komolyabb fellépés előtt hetente akár kétszer is összejönnek gyakorolni – általában késő délután, hiszen napközben mindenki dolgozik. „Sokszor nem egyszerű összerendezni a társaságot, de mivel sok helyen már tőlünk várják a hangulatot, komolyan vesszük a próbákat, s tudjuk, hogy egyre inkább szépítenünk kell a lépéseinken – mondja Brigi. – Van, hogy több százszor is megnézek egy videót, amelyből a koreográfia összeállításakor inspiráldom, ám a legtöbbször álmomban jön meg az ihlet, s rendszerint valami pörgős tánc kerekedik a dologból. Jönnek aztán a többiek, s ha szükséges, akkor közösen variálunk. Így születik meg a táncunk. Az elmúlt tíz évben mind tánc tudásban, mind hozzáállásban rengeteget fejlődöttünk, erre nagyon büszke vagyok. Imádom táncolni, én ezt az egészet szerelemből csinálom. A táncsoport a második családom.” „Sokáig fociztam Felcsúton és a környéken. Ha valaki, hát anyus (Brigi – a szerk.) jól tudja, mit jelent

számomra a futball – vallja Szabolcs. – Ám a táncban is megtaláltam ugyanazt az érzést és azt a közösségi élményt, ami a labdarúgásban is megfogott. Ebben az egy évtizedben annyi mindenben mentünk keresztül a társakkal, főleg a kemény maggal, hogy én is azt mondom: a táncegyüttes olyan, mint a családunk.”

Az első tánc

Annak idején Szabolcs felkérte Brigit egy szüreti bálon – akkor táncoltak együtt életükben először. „Benne voltunk a Füttyülóst megelőző felcsúti tánccsoportban is, ám az megszűnt, utána pedig Alcsúton táncoltunk – idézi fel Brigi. – De nem is annyira a táncnak, sokkal inkább a közös baráti társaságnak köszönhetően találtunk később egymásra. Kijártam a focimeccsre, és örökké a fiúkkal lógtam. Egyszer csak felfigyeltem Szabira, megragadott a személyisége, a derűje. Három éven át igyekeztem »meghódítani«, bár ő a közeledésemből sokáig szinte semmit sem vett észre. Nagy nehezen végül sikerrel jártam, s 2012. december 11-e óta egy párt alkotunk, 2017 óta pedig házastársak vagyunk.” „Persze a mi kapcsolatunkban – különösen az elején – is voltak nehézségek, összezörrenések, megbillenések, de mindig mindent meg tudtunk beszélni. Szerelmes vagyok Brigibe” – jelenti ki Szabolcs. „Igen, még mindig?” – kérdi huncut félmosollyal Brigi. „Igen, még mindig!” – szögezi le komolyan és határozottan a férje.

Különös születéstörténetek

Kapcsolatuk megerősödését követően sorra jöttek aztán a gyerekek a fiatal szerelmesek életében. „Szabika nehezen fogant meg, mintegy másfél évig próbálkoztunk, nagy volt az öröm, amikor végre sikerült – meséli Brigi. – Liza éppen Szabolcs születésnapján született meg, méghozzá idehaza. Olyan gyorsan történt minden, hogy a mentő nem ért ide, csak amikor már majdnem kint volt a baba. Különleges élmény volt ez mindnyájunknak. Noelnél itthon elfolyt a magzatvíz, s a kórházba beérve egyből a szülőágyon találtam magam. Minden gyermekünk gyorsan és könnyen született meg, s úgy hiszem, ez annak is köszönhető, hogy szinte egész életemben táncoltam.”

Egymásra figyelés

Ahogy az egy párként táncolás, úgy a gyermekek érkezése is új szintre emelte Brigi és Szabolcs kapcsolatát. „Pontosan tudtuk, hogy három gyermekkel mire vállalkozunk, terveztük, akartuk őket, s tudtuk, hogy a sok öröm mellett kihívások is várnak majd ránk – árulja el Szabolcs. – Mivel épületgépészként meglehetősen sok munkát vállalok, sokszor nem tudok elegendő időt tölteni a családommal, így Brigire hárul az itthoni teendők nagy része, s érthetően szeretné, ha többet lenné velük és többet tudnék segíteni. Ám míg én nem húzom fel magam, ha mondjuk, egész nap szanaszét vannak a játékok, addig ő igen, és napjában többször is összepakolja őket. Vagy épp tipikus férfiként olykor elfelejtem az évfordulókat, ő viszont tipikus nőként számontartja őket. Ilyesmin kapunk össze. Ugyanakkor az ilyen apróceprő problémákból is együtt lábálunk ki. Nem vagyok az a lelkizős típus, szeleburdi srác vagyok, de ha kell, le tudok ülni, hogy megbeszéljük a dolgokat, s képes vagyok belátni a hibáimat – ebben sokat fejlődtem az elmúlt években, talán köszönhetően a táncnak is, ahol egy párként alapvető a folyamatos egymásra figyelés.”

De csak t-vel, h nélkül, ugye?

Ha csak tehetik, Szabolcsék megteremtik a lehetőséget arra is, hogy időnként kettesben legyenek. „Olyankor teljesen egymásba tudunk feledkezni, de csak egy napra, mert aztán már hiányoznak a gyerekek. Hiába, velük vagyunk egészek” – mondja Szabolcs. „Volt egy pillanat még a kapcsolatunk kezdetén, amikor megállapítottuk, hogy bizony úgy néz ki, mi örökre együtt maradunk – teszi hozzá Brigi. – Elmentünk libegőzni, és a János-hegyen sétálgatva arról beszélgettünk, hogy hívják majd a gyerekeinket. Ha fiú, nem is kérdés, Szabolcs. De ha lány? Nem mondtam semmit, csak gondoltam: Elizabet Anna. És ő kimondta. Úgy, hogy soha egy szóval sem említettük ezt a nevet. De csak t-vel, h nélkül, ugye? – kérdezte. Csakis úgy – válaszoltam, viccesen hozzátéve: ez elég rosszul indul, melletted kell megöregednem... Egy húron pendülünk – azóta is.”

Nagy Enikő
Fotó: Tóth P. Flóra

Mozgásban A legjobbak között

Iskolánk tanulója és pedagógusa is elismerésben részesült

A felcsúti Endresz György Általános Iskola is képviseltette magát a Fejér Megyei Diáksport Egyesület 2024 végén, Székesfehérváron megrendezett gáláján, amelyen a vármegye legkiválóbb ifjú sportolóit és a felkészítő tanárokat, valamint a Diákolimpia® legaktívabb iskoláit díjazták. Iskolánk tanulója, Kiss Milán Máté Bicske körzetének legjobb sportolója lett, pedagógusunk, Krúdyné Kaposvári Ágnes pedig „A 2023/2024. tanévi Diákolimpia® körzeti testnevelője” címet nyerte el.

2024 májusában rendezték meg a 2023/2024. tanévi atlétikai Diákolimpia® országos döntőit, amelyek egyikén, az egyéni és váltófutó pályabajnokság fináléjának III. korcsoportjában az Endresz György Általános Iskola diákja is versenyzett. A hetedik Kiss Milán Máté síkfutásban indult, s minthogy 600 méteren 1:35,63-as idővel – a Fejér vármegyei diákok legjobbjaként – a második helyen zárt, eredményével a Fejér Megyei Diáksport Egyesület ünnepségén kiérdemelte a körzetben az év sportolója címet. „Kisebb korom óta focizom, ám Ági néni egyszer megkérdezte, volna-e kedvem a síkfutáshoz – meséli Milán. – Mivel a futásban mindig jó voltam, gondoltam, miért is ne. Először az iskolai, majd a körzeti, végül a megyei versenyeken szerepeltem, ahonnan továbbjutottam az országos döntőbe, ahol a 600 méter sikerült a legjobban, ezüstérmert szereztem, 2500 méteren pedig a 16. helyezett lettem. Nagyon örülök a mostani elismerésnek, remélem, lesz még több szép teljesítményem.” Ahhoz, hogy az ember a síkfutásban jó eredményt érjen el, Milán szerint kitartás és gyorsaság kell, na és persze rengeteg gyakorlás. „A felkészülésben a foci is a segítségemre van, de Ági nénivel játékos feladatok során sokat gyakoroljuk a rajthelyzeteket, vagy épp azt, hogyan gyorsulhatok fel minél hamarabb a maximális sebességemre – árulja el. – Az, hogy sportolok, nemcsak sikerélményt ad, hanem az egészségemet is szolgálja, ráadásul kikapcsol, feltölt. Egyszerűen élvezem. A sport mellett a tanulást sem hanyagolom el. Az általános iskola után olyan gimnáziumba szeretnék menni, ahol az atlétika kiemelt szerepet kap.”

Milánt iskolánk pedagógusa, Krúdyné Kaposvári Ágnes készítette fel a versenyekre – az eredményes munkáért a díjátadó gálán a körzetben az év testnevelője kitüntetés járt. „Milán alkata, izomzata kiváló a futáshoz, mondhatni, istenadta tehetség ebben a sportban, mozgásán semmit sem kellett javítani, veleszületett remek adottságai

vannak, ráadásul jól motiválható, szorgalmas – méltatja diákját a tanár. – Olyan egyéniség, aki idehaza a középtáv-futásban még sokra vihetheti.”

Ágnes célja, hogy megszerettesse a mozgást a gyerekekkel. Kislányként ő maga is komolyan vette a sportot. „Gyerekkoromban is tanár akartam lenni – mondja. – Sorba raktam a babáimat, magyaráztam nekik, és naplót írtam. Az, hogy testnevelő tanár leszek, hetedik koromban alakult ki bennem. A tesitanárunk eltörte a lábát, s azok, akik helyettesítették, testnevelés helyett mindig a saját szakos óráikat tartották. Jól felpaprikáztam magam, s bementem az igazgatóhoz, hogy közöljem: a testnevelésórán nem matekozni meg magyározni, hanem mozogni kell, s ha ez így megy tovább, akkor írok Kádár Jánosnak. Az igazgató behívatta az édesapámat, hogy megkérdezze, valóban megteszem-e, mire apu nevetve így felelt: »Hát, ha azt mondta, biztos úgy lesz.« Apám is atléta volt, súlylökő, én pedig öttől huszonöt éves koromig hivatásszerűen úsztam.” Ágnes negyven éve, tanári pályája kezdetén a szülővárosából, Ózdról került Vádra, ahol a családjával él. Férje és fia is testnevelő tanár. Csaknem harminc évig tanított Válon, s pár évnyi mányi kitérő után 2017-ben kezdett el Felcsúton dolgozni. „Azt szeretném, hogy a gyerekek minél több mozgásformát ismerjenek meg, hogy aztán kiválasszák a számukra megfelelőt – árulja el. – A legtöbb kisserác világhírű focista akar lenni, s a futballra teszi fel az életét, noha közel sem biztos, hogy hosszú távon profitálhat belőle. Ám vannak sportok, amelyekben igazán nagyot lehet alkotni, s el lehet jutni a világ tetejére. Persze nem mindenkiből válik élsportoló. De ha a mindennapjaink részévé tesszük a mozgást, már sokat teszünk magunkért, a jóllétünkért.”

Nagy Enikő

Fotó: Tóth P. Flóra

A Diákolimpia®

A Magyar Diáksport Szövetség a tehetséggondozás, a sport népszerűsítése és az egészséges életmódra nevelés céljával közel negyven éve hirdeti meg az ország általános és középiskoláiban a Diákolimpiát®, melynek keretében 12 sportágban talál gazdára a diákolimpiai bajnoki cím. A négy évtized

alatt a csaknem hárommillió nevező közül – több mint 2500 iskolából – mintegy 17 ezer tanuló szerepelt az országos döntőkben, amelyeknek 25 város adott otthont. A 2023/2024. tanévi diákolimpiai versenyeken országosan 150 ezer tanuló vett részt. Fejér vármegyéből 13 500 diák nevezett.

Fotó: Tóth P. Flóra

Új sporteszközök a suliban

Véget ért a Millió lépés az iskoláért kezdeményezés

Az elmúlt év végén lezárult minden idők egyik legnagyobb mozgásra ösztönző játéka, a Millió lépés az iskoláért elnevezésű országos kezdeményezés, illetve annak az őszi fordulója, amelybe az Endresz György Általános Iskola is bekapcsolódott. Közösségünkben 294-en gyűjtötték a lépéseket a program 77 napja során, így iskolánk több mint 33-szor teljesítette az Országos Kékkör 2583 km-es hosszát – ezzel az előkelő 40. helyen végzett az ország 2399 iskolájának rangsorában, s az 1. helyen zárt Fejérben, megelőzve a vármegye 120 iskoláját. (A zöld pontokat is

gyűjtögető iskolák sorában 4411 egységünkkel országosan a 80., Fejérben a 4. helyen végeztünk.) Fortuna azonban nem szegődött mellénk a decemberi sorsoláson: nem voltunk azon szerencsés – a kékkört legalább hétszer teljesítő – 100 iskola között, amely 1 millió forinttal lett gazdagabb. Ugyanakkor mivel támogatóként Felcsút önkormányzata is csatlakozott a kihíváshoz, nem maradtunk nyereség nélkül: polgármesterünk és csapata 300 ezer forintot ajánlott fel iskolánknak. Az Endresz az összeget sporteszközök vásárlására fordította.

Közlemény Tisztelt Gépjármű-tulajdonosok!

Az elmúlt évben a képviselő-testületi üléseken több alkalommal felmerült a közterületen tárolt járművek problémaköre, ennek szabályozása és végső esetben bírságolása.

Az alapvető szabály, hogy a gépjárműveket telken belül kell tárolni, az utcán, a közterületen – az erre szolgáló és kialakított parkolóhelyeket kivéve – nem lehet tartósan várakozni. Csak néhány feltűnő esetet példaként említve:

- a járda a gyalogosforgalom számára épült, nem az éppen nem használt második vagy harmadik autó elhelyezésére szolgál,
- a lejárt műszakis vagy okmányok nélküli autó nem vehet részt a forgalomban, így annak nincs helye az utcán,
- a leponyvázott autó sincs használatban, így annak tárolási helye is a telken belül lenne,
- a 3,5 tonnát meghaladó járművek – buszok, teherautók – tárolási helyét a forgalomba helyezéskor hatósági igazolással kellett alátámasztani, melyről az üzemeltető maga nyilatkozott,
- a különböző szolgáltatók úgy kaphattak működési engedélyt, hogy dokumentálniuk kellett az ügyfélforgalomnak megfelelő számú parkolóhely – telken belüli – kiépítésének tényét is,
- de ide tartoznak a balesetes, sérült, üzemképtelen járművek is, melyek esetében a járműveket el kell szállítani a közterületről.

A fenti problémát nem először jeleztük különböző fórumokon, sőt egyes gépjármű-tulajdonosok már több esetben kaptak felszólítást ezekben az ügyekben. Sajnos úgy látszik, mindez nem elegendő, ezért a helyzet kezelését szigorítani fogjuk további táblakihelyezéssel, közterület-felügyelet általi járőrözés bevezetésével és bírságolással.

Kérek mindenkit, hogy gondolja meg: megéri-e kinyitni a kaput, és beállni az udvarba, vagy kockáztatni helyette pár tízezer forintnyi bírságot.

dr. Sisa András jegyző

Interjú „Egyszerű falusi gyerekek vagyok”

Találkozás a Megasztár győztesével, Gudics Mátéval

Hétre egy emberként szurkolt Felcsút és környéke a tévéképernyő előtt ülve, attól a pillanattól kezdve, hogy egy jól ismert helyi srác tűnt fel a TV2 népszerű tehetségkutatójában. Drukkoltunk, hogy a válogatót követően láthassuk őt az élő show-ban, drukkoltunk, hogy adásról adásra juthasson tovább, s drukkoltunk, hogy ott találja magát a fináléban is, s ha már ott van, nyerve csak meg a Megasztárt. A felcsúti származású énekes produkciójával rajtunk kívül nem csupán a zsűrit nyugözte le, de a közönséget és a tévézőket is. Az egész ország odaállt mögé. Így történt, hogy Gudics Máté lett a képernyőre tizenkét év után visszatért műsor hetedik évadának győztese, az elismerő cím mellé bezsebelve többek között a negyvenmilliós fődíjat is. Bicskei otthonában kialakított kis stúdiójában látogattuk meg az énekest, aki kezdésként pár akkordot játszott nekünk a gitárján. A mi Máténk őszintén mesélt mindarról, amit a Megasztárban tapasztalt, de az egykori családi zenekar és a jövőbeni tervek is előkerültek a beszélgetésünk során.

– A műsor utáni első két hét kissé kaotikusan telt. Bár örültem, hogy végre hazajöhöttem a családomhoz, még dolgoztak bennem azok a mély érzések, amelyeket a Megasztár során megéltem. Furcsa érzelmi állapotba kerültem. Olyasmi volt ez, mint amikor nyáron véget ér az utolsó koncert, s enyhe búskomorság lesz úrrá az emberen. Ám ezúttal megszorozva ezerrel. Nagyon élveztem azt a jó értelemben vett mókuskereket, amelyet egy ilyen nagyszabású showműsor jelent. Talán kellett a sokéves szakmai és élettapasztalat, hogy a megfelelő helyre tudjam berakni a Megasztárt a saját történetemben: hogy felfogjam, mekkora lehetőség az, hogy ott lehetek. A show végeztével tehát hiányzott ez az egész, miközben rengeteg gratulációt fogadtam és számos sajtómegkeresésre válaszoltam. Kicsit azt éreztem, hogy bár újra itthon vagyok, lélekben még nem igazán találtam haza – ez bántott is engem. Nyughatlan voltam, menni akartam, csinálni tovább, hogy gyereünk, jöjjenek azok a saját dalok! Kellett egy kis idő, hogy rendeződjenek a fejemben a dolgok. Erős felelősségérzet munkál bennem. Hiszem, hogy akármit nem csinálhatok. Most valami más történt a tehetségkutatók világában, mint az elmúlt években. Nem az volt jellemző, amit én képviseltem, ugyanakkor látszott, hogy a közönségnek van igénye rá. Komolyan kell vennem a feladatot. Azóta már készülnek a dalaim – az elsőt a Los Angeles-i Paramount Recording Stúdióban énekelhettem fel. Olyan muzsika van születő-

ben, amellyel tudok azonosulni, s amely bármely rádióban megállná a helyét. Szóval: fájni minden.

Amikor jelentkezél a műsorba, gondoltad volna-e, hogy egészen a győzelemig menetelsz? Érezted-e titkon az adások egymásutánjában, hogy ez bizony meglehet?

– Korábban részt vettem a TV2 zenei gameshow-jában, a Mutasd a hangod! című műsorban, ahol jó visszajelzéseket kaptam. Ezek ösztönöztek arra, hogy jelentkezsek a Megasztárba. Nem sejtettem, hogy a döntőig jutok, azt meg pláne nem, hogy megnyerem. Abban bíztam, hogy pár élő adásban megmutathatom magam, így valamelyest meglendülhet a karrierem. De álomban sem gondoltam volna, hogy olyan karakter vagyok, és olyan stílust képviselek, amelyre vevők az emberek. A szavazás beköszöntétől kezdve a zsigereimben éreztem a támogatást, azt, hogy tetszik, amit csinálok. Ugyanakkor mivel a műsorban szereplő tizenhárom énekes mindegyike nagy tehetség, aki mást és mást képvisel, az ember nem tudhatja biztosan, ki lesz majd a nyertő, mi tetszik a nézőknek a legjobban. Bár az élő show hat hete rendkívül megterhelő volt, bármikor végigcsinálnám újra. Lehet, hogy jövőre is jelentkezem (nevet).

A műsor egyik csúcspontja alighanem az volt, amikor a világhírű dalszerző, Desmond Child dalait énekeltek, aki történetesen a zsűriben foglalt helyet...

– A Megasztár zenei-szakmai nívóját mutatja, hogy a készítőik bevonták a műsorba a világsztárt. Desmond Child olyan neveknek írt slágereket, mint Bon Jovi, Alice Cooper, Bonnie Tyler, a Kiss, az Aerosmith, a Scorpions, a Roxette, Cher, Ricky Martin, Meat Loaf vagy épp Shakira. Mindig imádtam a dalait. S nagyon örültem, hogy épp Bon Jovi 'Livin' on a Prayer' című dalát kaptam, mert a rock fekszik nekem. Egy órával az adás előtt találkoztunk. Azt mondta, nagyon kíváncsi rám, s amikor elárultam, mit fogok énekelni, hozzátette: „Wow, az a kedvenc dalom saját magamtól!” Én indítottam a show-t. Óriási drukok voltak bennem. Tudtam, ezúttal végképp nem énekelhetek akárhogy. Az adás végén a szereplők mindegyike kapott egy dedikált kötetet tőle, s külön papíron benne rejtőzött a dalom kézzel írt szövegének a másolata. Szeretem az efféle „véletleneket”.

A magyar zenei életben a műsort követően meghatározó előadóká vált Tóth Vera, Molnár Ferenc Caramel, Rúzsa Magdolna, Király Viktor, Tolvai Renáta és Radics Gigi után lettél te a Megasztár győztese – ez azért veled együtt veretes hetes!

– Talán még nem is fogtam fel igazán, hogy ez az egész megtörtént velem. Nagy dicsőség számomra, hogy ilyen nevek közé sorolódtam. Bár már több hét telt el, napjában még mindig többször eszembe jut a pillanat, amikor kimondták a nevem. Ilyenkor újra a Megasztár csodálatos flow-jában találok magam. Jólesik a szakma támogatása, komoly zenészek jeleztek vissza nekem, és jólesik az emberek reakciója is, sokan megismernek, kedvesek velem. Nem is igazán kaptam negatív kommentet. Ez maradjon is így, nem szeretném elrontani a megítélésemet. Gyermekkorom óta olyan lehetőségre vágytam, mint amit a Megasztár teremthet meg. A célom, hogy minőségi munkát adjak ki a kezemből és a torkomból. Mondtam a gyerekeknek is – így hívom a műsorbéli vetélytársaimat, hiszen

hozzám képest olyan fiatalok –, hogy példát kell mutatnunk. Nem mindegy, hogy mit csinálunk. Én magam értékes, színvonalas és időtálló muzsikával szeretnék előrukolni. Megannyi tehetséges szövegírónk és zenészünk van idehaza, minden adott ahhoz, hogy valami jót alkossunk.

Édesapádat Felcsúton és környékén alighanem senkinek sem kell bemutatnunk, az öcséidet, a Gudics ikreket pedig zenei berkekben szerte az országban, de még a nagyvilágban is ismerik. Költői kérdés, de téged hogyan fogott meg a zene?

– Apukám annak idején egy vendéglátó-zenekarban dobolt, így ismerkedtem meg a zenével. Öt-hatéves lehettem akkoriban. Az egyik fellépésükön életemben először hallottam elektromos gitárral Chris Rea 'The Road to Hell' című dalát, s akkor eldöntöttem: gitározni akarok. Apukám beiratott a bicskei zenesuliba. Eközben az öcsém is szimpatizálni kezdtek a muzsikálással. Szereztünk egy dobot, Marcell is beiratkozott a zeneiskolába. Már csak egy gitáros hiányzott, mondtuk hát Martinnak, legyen szíves, kezdjen el basszusgitározni, és meg is van a családi zenekar. Odahaza a garázsban kezdtük el bontogatni a szárnyainkat. No de nem volt énekesünk. Mi legyen? Hát majd én leszek az. Így jött az éneklés az életembe, s bár ez a része is tetszett a zenének, soha nem tanultam énekelni. A rekedtségemet, a hangom sajátos jegyeit a hosszú évek formálták. A Megasztárban foglalkozott velem énektanár, s megtörtént, hogy olyan szakmai megjegyzéseket tett, hogy jeleztem: „Ne haragudj, de nem tudom, miről beszélsz.” Abban maradtunk, a legjobb lesz, ha egyelőre nem bolygatjuk meg azt, ami ösztönből jön. A nyereményem része, hogy részt vehetek egy hároméves zenei képzésben a Kodolányi János Egyetemen. Szeretném fejleszteni a hangomat, ez a képzés hosszú távon nagyon hasznos lesz nekem.

De vissza oda, hogy kölyökként a tesóiddal otthon zenélgetsz! Hogy lehet, hogy az öcséid aztán megmaradtak a zenében, te viszont másfelé indultál el?

– Létrejött a családi zenekarunk, a Gamblers nevű rock band, amellyel a környéken barátok, ismerősök körében léptünk fel. A fiúk zenei középiskolába kezdtek járni, s elváltak az útjaink, én ugyanis nem mertem azt az iskolát választani. Sok mindenhez értettem, olyan srác voltam, aki szívesen belenyúl ebbe is, abba is, szemben az öcséimmel, akiket más nem érdekelt, csak a zene. Úgy éreztem, az lesz a legjobb, ha szakmát tanulok, s mellette a saját örömmre zenélek. Sok kudarcot éltem meg, volt, hogy abba is hagytam a zenélést. Majd belecsöppentem egy trióba, s apukámhoz hasonlóan csaknem tíz éven át én is vendéglátós zenészként működtem. Akkor nyílt ki számomra a zene. Noha rock 'n' roll beállítottságú voltam, ebben a zenekarban nem lehetett csak rockot énekelni. Több stílust is elsajátítottam, hasznos évek voltak azok az életemben. Vokalistaként onnan kerültem át az Abrakazabra együttesbe, ahol olykor még gitároztam is, egészen a Megasztárig.

Sok helyütt lehetett olvasni rólad, hogy álmodtál egy nagyot, feladtad az éttermedet, s a Megasztárba jelentkezéssel megadtad magadnak az esélyt, hogy egyszer a zenéből élhess meg. Eddig úgy tűnik, megérte, nem?

– Először a Tescóban dolgoztam, de voltam raktáros egy takarítócégnél és készletes is egy kávézóban, majd elkezdtem Bicskén a Homály Grill Bárt, amelyet a feleségemmel, Nikivel együtt tíz évig vezettem, miközben persze folyamatosan zenéltem. Az éttermet nem egészen a showműsor miatt engedtem el. A növekvő rezsiköltségek mellett a család volt a legfőbb indok. Hiába dolgoztam sokat, egyre kevésbé érte meg, ráadásul nem jutott elengedő időm a feleségemre és a gyermekeimre. Elfáradtam benne. Az nyilvánvaló volt, hogy a zenétől nem válok meg. Az étterem

maradt hát, amitől elköszönhettem. Persze tudom, hogy a zenélés is sok elfoglaltsággal jár, de sokkal inkább lehetővé teszi, hogy ügyesebben osszam be az időmet. És hát ez az igazi örömmunka számomra. Ha olyasmit csinálhatok, amit valóban szeretek, akkor az meglátszik majd mindenben. Azt a család is érezni fogja. Most már csak a család és a zene van az életemben. Más nem is kell nekem.

Elképzelhető, hogy egyszer még együtt zenélnek majd a Gudics fivérek?

– Az egyik legnagyobb vágyam, hogy legyen egy saját zenekarom az öcséimmel. Hosszú évek óta mindannyian erről álmodunk. Ám ez az álom csak hosszú távú építkezés során valósulhat meg. Bár a zenei múltamnak köszönhetően bármikor előkapok ötven-hatvan dalt, amellyel máris mehetek fellépni, az elsődleges célom, hogy minél több saját dalom legyen, s a dalaim mihamarabb akusztikusan szólaljanak meg a koncerteken. Komoly menedzsmenst áll mögöttem, rátermett, agilis szakemberek egyengetik az utamat, szervezik a programjaimat, ami nagyon hasznos, jócskán megkönnyíti a dolgomat. Sok nehézségen mentem át az életben, sokszor voltam padlón, talán ezért is tudom értékelni annyira, ha segítők kezét nyújtanak nekem. Vállalkozóként is igyekeztem úgy állni az emberekhez, ahogy illik: alázattal, tisztelettel. Ezekre az erényekre a zenei hivatásban is szükség lesz. A Megasztárban is jól kijöttem az egész stábbal. Mindig ott voltam, ahol kellett, mindig megcsináltam mindent, amit kértek, s mindig megköszöntem a munkáját mindenkinek, aki csak tett valamit értem, illetve azért, hogy a produkcióm jó legyen. Így neveltek a szüleim, ilyen vagyok. Azért, mert megnyertem a műsort, még nem lettem sztár. Ugyanaz az egyszerű falusi gyerek vagyok, aki voltam. És továbbra is az szeretnék maradni.”

Nagy Enikő, fotó: Tóth P. Flóra, TV2

Szem-lélek Láthatatlanul

Bepillantás a látássérültek sajátos világába

„M

egsimogathatom?” – kérdi az egyik kislány. „Persze, nem harap, de jól vigyázz, mert hamar ad puszit!” – figyelmeztet nevetve a gazdája. És Pezsgő abban a pillanatban megnyalja a kicsi arcát, majd a köréje sereglő gyerekek cirógatásában boldogan hempereg a földön. A kutya különleges szolgálatot végez. Vakvezető kutyaként gazdáját segíti a közlekedésben. Tudományát a Kastély Óvoda és Bölcsőde falai között két teljes héten át tartó egészségnapok keretében a felcsúti gyerekeknek is megmutatta. De túl azon, hogy Pezsgővel barátkoztak a kis ovisok, az Új látásmód – Buda Környéki Látássérültek Egyesületének köszönhetően beleláthattak a vakok, az alig- és a gyengénlátók láthatatlan világába.

Van, aki bekötött szemmel és a jellegzetes fehér bottal tapogatva kerülgeti az előtte lévő akadályokat, van, aki ugyancsak szemkötőben és tapintás alapján próbálja a különféle felületű tárgyak párját megtalálni, s akad, aki Braille-írással írt Boribon-mesét „olvas” – az Új látásmód egyesület interaktív foglalkozásán járunk, láthatatlan birodalomra változott az óvodai tornaszoba. A gyerekek a játékos feladatok során a látássérültek életének egy-egy epizódját élhetik át. A 2005 óta működő budaörsi egyesület arra hivatott, hogy képviselje a vakok, az alig- és a gyengénlátók érdekeit, és segítse őket a társadalomba való beilleszkedésben. Szemléletformáló programokat és szolgáltatásokat kínálnak a látássérültek és a környezetükben élők számára. Ezek hátterét foglalkoztatási projektjük segítségével teremtik elő, melynek keretében több mint nyolcvan százalékban megváltozott munkaképességűeknek biztosítanak munkát. Az ügyintézésben, a bevásárlásban vagy épp a közlekedésben segítik a látássérülteket, közösségi programokat szerveznek nekik, s a minél önállóbb életvitel elérése érdekében támogatják a rehabilitációjukat. Mindemellett cégeket, iskolákat látogatnak, hogy csapatépítő tréningeken, játékos érzékenyítő foglalkozásokon tanítsák a felnőtteknek és a gyerekeknek, hogyan viszonyuljanak a hendikeppel élő emberekhez. De épületek tervezése és építése során akadálymentesítési tanácsadást is nyújtanak, sőt szakképzett, látássérült gyógymasszőreik kedvező áron masszázst vállalnak.

Miközben az egyik csoport a tornaszobában tapogatózik, addig egy másik a bölcsőde folyosóján gyűlik össze

– itt várja a gyerekeket Pezsgő, a labrador retriever, aki látássérült gazdájával, Berczi Zsolttal érkezett Felcsútra. „Az ötéves Pezsgő a Baráthegy Vakvezető Kutyaiskola növendéke, három éve van velem – meséli Zsolt. – Annak idején kutyás határőr voltam, ám egy genetikai betegség miatt folyamatosan romlik a látásom, már csaknem elveszítettem. Megtanultam elfogadni az állapotom, s arra töreksem, hogy a lehető legjobbat hozzam ki a helyzetből. Ezért vállalkoztam arra, hogy szemléletformáló programok során Pezsgővel együtt vigyem el a történetem a gyerekekhez.” Pezsgő komoly kiképzést és teszteket követően került Zsolthoz: „A labrador retrieverből kiváló vakvezető kutya válik. Nyolchetes kölyökként választják el az anyjától, egy éven át nevelőszülők gondoskodnak róla, majd egyévesen veszi kezdetét a kiképzése, amely hat hónapig tart. Ennek végeztével keresnek neki gazdit, ám csak három hónap múlva adják át, ekkora alakul ki az érzelmi kötődés a kutya és a leendő gazdája között. Persze a látássérültnek is meg kell tanulnia érteni a kutya jelzéseit. Pezsgő nagyon okos. Bárhova odatalál, ahol egyszer már járt, ismeri az irányokat, ülőhelyet keres a buszban, odavezet a metrón a lifthez, ha pedig autó jön, elém áll, hogy ne lépjek le az útra. Nagy segítségemre van a közlekedésben. Én tudom, hova akarok menni, ő pedig látja, és a megfelelő utasításokat végrehajtva el is vezet oda. Ő a társam, a mindenem. El sem tudnám képzelni nélküle az életem.”

Nagy Enikő

Fotó: Tóth P. Flóra

Mesesarok

Késő esti madárles

Írta: Feketéné Schneider Mária
Illusztrálta: Blaskó Villő, az Endresz 6. b osztályos tanulója

Elérkezett az óráátállítás ideje. Megkezdődött a téli időszámítás. Hirtelen egy órával hamarabb sötétedik, amihez elég nehéz hozzászokni. Munkából hazatérve mindenki igyekszik behúzódni az otthonába. Így vagyok ezzel én is. Épp ezért csak december közepén lettem figyelmes azokra a különös hangokra a kertünkben, amelyek aztán nem hagytak nyugodni... Történt egyszer, hogy viszonylag későn értem haza, s abban a pillanatban, amikor felkapcsoltam az udvari lámpát, az egyik fenyőfa tetejéről furcsa hangot hallottam. Mintha egy madár ijedtében menekülni próbált volna, de a fenyő sűrű ágaiban elakadtak a szárnyai. Talán vadgalambok éjszakáznak a magasban, gondoltam. Errefelé sok van belőlük, és szívesen rejtőznek el az ágak szövevényében.

Ezzel el is felejtettem az esetet, mígnem egyszer szürkületkor sötét árny repült el a fejem felett, ám csak az udvaron álló egyik fenyőfáig tartott az útja. A legmagasabb fát választotta, s annak egyik felső ágára szállt. Míg odakint pakoláztam, addig besötétedett. Elindultam a házba. A kulcsomat keresgélve újra különös hangok ütötték meg a fülemet. Hú – hallatszott visszafogottan a magasból. Majd pár másodperces szünet után újból. Hú – csak így röviden és halkán. És újból: hú. Immár nem volt nehéz kitalálnom, hogy egy bagoly ül a fa tetején. Csendesen, óvatosan jelzett, úgy éreztem, mintha nem akarná az embereket a jelenlétével megzavarni.

Ettől a naptól figyeltem a madarat. Minden este nálunk volt, hol az egyik, hol a másik fán üldögélt, miközben huhogott. Szeretem a baglyokat, különben nagyon megijedtem volna tőle. Egyszer, amikor a ház bejárata fölötti egyik alsó ágon üldögélt, a sötétben kiléptem az ajtón, mikor is csupán pár méternyire tőlem így szól: hú. Erre aztán nem számítottam. Úgy éreztem magam, mint kislánként, amikor a pajtásaimmal ijesztgettük egymást. Hú, hú, hú – mondtá tovább a bagoly.

Sajnos a sötétség miatt nem tudtam megfigyelni, hiba volt közel hozzá. Nem láttam be a fenyő sűrű ágai közé. Ám kíváncsi lettem, hogy milyen fajta bagoly lehet az, amelyik ilyen kitartóan ragaszkodik az udvarunkhoz. Bagolyhangokat kezdtem hallgatni az interneten, hogy beazonosítsam az én baglyomat. Nem is volt nehéz. Hamarosan nyilvánvalóvá vált, hogy erdei fülesbagoly kötözött a kertünkbe, amely fokozottan védett faj, az esz-

mei értéke több tízezer forint. A nevével ellentétben nem szereti a sűrű erdőket. Társaival a parkokat és az öreg temetőket kedveli. Gyakran falvak belterületein álló lucfenyőkön pihennek kisebb-nagyobb csoportokban, még hozzá novembertől egészen márciusig. Ha nem zavarják őket, évről évre visszatérnek a megszokott helyükre. „Húha – kiáltottam fel –, lehet, hogy nem is egyedül telet a kertünkben!”

A megfigyelés a következő napok feladata volt. Nem ment könnyen, mert két napig esett az eső, utána pedig viharos szél fújt. Alig vártam, hogy megfelelő legyen az idő. Amikor elcsendesedett a szél, sötétedés előtt bagolylesre indultam. Megálltam az udvar közepén, és figyeltem. Nem kellett sokáig várnom. Az egyik fenyőfáról meghallottam a már ismert hangot: hú, hú, hú... Pár pillanat múlva egy másik fenyőfa tetejéről válasz is érkezett, ám az nem egészen olyan tónusú hang volt, mint az előző.

Odabent újból meghallgattam az interneten az erdei fülesbagoly hangját. Ekkor figyeltem fel arra, hogy a hím hangja nem olyan, mint a tojóé. Visszamentem az udvarra. A baglyok egyre élénkebbek lettek. Az interneten hallott hanggal összehasonlítva sikerült megkülönböztetnem a hím és a tojó madár hangját. Míg a hangokat figyeltem, a fejem fölött a fenyőfa irányába elrepült a harmadik bagoly is, miközben a másik két bagoly még egymásnak válaszolt a fa tetején. Ha három bagoly van, akkor egy negyedeknek is lennie kell, hiszen a párját nem hagyja el egyik sem – gondoltam. Úgy is volt.

A negyedik bagoly nagy ívben megkerülte a házunkat, és követte a harmadik baglyot. Ám a hátam mögött a kert fölött egy újabb bagoly repült a nyírfa irányába, s az egyik kiálló ágára szállt. Meg kell néznem közelebbről – éreztem. A nyírfa télen nincs lombja, így a holdfényben láthattam, ahogy az ágon üldögélt. Egyszer csak huhogni kezdett. Hú, hú, hú – hallatszott az ágról. Lassan, óvatosan közelítettem a nyírfa felé. A bagoly nem repült el, továbbra is a többiekkel társalgott. Odaértem a kiálló ág alá, s miközben a madarat szemléltem, az nem zavartatta magát. Folytatta a huhogást. A levegőben egy újabb bagoly körözött. Ekkor a nyírfa kiálló ágáról felrepült a megfigyelt madár, s a párjával együtt a fenyőfák felé vette az irányt. Tíz baglyot számoltam össze ezen az estén az udvarunkban. Nahát, igazi erdei fülesbagoly-kolónia!

Konyha Burrito reggelire

Bár alighanem mindenki tudja, hogy a reggeli a nap legfontosabb étkezése, a korai kapkodásban sokan kihagyják a napindító fogást. Pedig az alvás – és a vele járó nyolc-tízórás „éhezés” – után szervezetünknek különösen nagy szüksége van az energiára. Reggelinknek tartalmaznia kell jó szénhidrátot, fehérjét és egészséges zsírokat egyaránt, de fontos az is, hogy rostús legyen, s hogy friss zöldségfélét is magában foglaljon. A burrito tökéletes választás lehet reggelire. Telepakolhatjuk minden földi jóval, bátran felhasználva akár a maradékokat is.

Hozzávalók:

teljes kiőrlésű tortilla
felkockázott, sült édesburgonya
főtt fekete bab
érett avokádó
tojás (rántotta vagy főtt tojás)
pico de gallo

Elkészítés:

A hozzávalókat a tortillára halmozuk, majd tekeréssel készítünk belőle. Burritónkat kedvünkre variálhatjuk. Kerülhet bele bármi, ami a kezünk ügyébe akad, illetve hozzáadhatjuk a kedvenc töltelékünket, virslit, bacon, csirkét, cheddar sajtot, spenót, lila káposztát – mindent, mi szem-szájnak ingere. Ha úgy tetszik, csípős szósszal, görög joghurttal vagy épp paradicsomos salsával is tálalhatjuk.

Nagy Enikő

Pico de gallo

A pikáns mexikói salsa elkészítéséhez a lila hagymát, a jalapeño paprikát és a paradicsomot apróra vágjuk, összekeverjük, sózzuk, borsozzuk, ráfacsarjuk a lime levét, majd az apróra szelt koriandert (vagy helyette a petrezselyemzöldet) is belekeverjük.

Fotó: loveandlemons.com

Kert Téli öntözés

A Kertészeti Áruda rovata

A kert télen is él és dolgozik, ezért folyamatosan figyelniük kell a légköri változásokat. A globális felmelegedés hatása a kertünkön is látszik. Pár tíz éve még szinte elképzelhetetlen volt, hogy a kertben télen is öntöznünk kelljen, ám napjainkban ősszel már úgy kell készülnünk, hogy a tél beköszöntével legkevesebb egyszer vizet tudjunk kijuttatni egyes növényeinkre.

Fotó: thegardendesignco.co.uk

A téli víz pótlásánál vegyük figyelembe a növények vízigényét – így meghatározhatjuk a szükséges folyadék mennyiségét. Az örökzöldeink és a nemrég telepített fáink, cserjéink nagyon megérzik a vízhiányt, s az őszi növénytelepítés eredését is nagy mértékben elősegíti a megfelelő mennyiségű víz. A lombhullató fákat, cserjéket télen nem szükséges öntöznünk, mivel a levélhullással a párologtatás is megszűnik.

A téli öntözést a délelőtti órákban lehetőleg fagymentes időben végezzük el. Eső- és csapvizet is használhatunk, ha van rá mód, akkor „állottan”. A vizet az elkészített enyhe tápanyagos törzs mellé a talajba juttassuk ki. A víz mennyisége átlagosan egy nyári öntözés mennyiségével azonos legyen. Fontos, hogy koncentráltan a növény törzséhez közel itassuk a földbe a vizet, lassan, ahogyan a talaj felveszi. A téli víz utánpótlását minden esetben az időjárás alapján határozzuk meg, szárazabb időszakban havonta elég egyszer elvégeznünk a feladatot. Öntözés után vizsgáljuk meg a növényeinket, s a letört ágakat távolítsuk el.

A teletetőben szintén pótolnunk kell a nedvességet. A vízpótlás mennyiségét meghatározza a teletetőhelyiség klímája. Hat-nyolc Celsius-fokos teletetőben havonta elég egyszer a víz pótlása, de egy melegebb helyiség esetében többszöri vízpótlás válhat szükségessé. A legjobb megoldás, ha a növények alá itatótálcákat helyezünk, így könnyedén felvehetik a szükséges folyadékot. A teletetőben is használhatunk állott vizet, hogy elkerüljük az esetleges hőstresszt, amelyet a hideg vízzel okozhatunk a növénynek. A teletetés végén az öntözővízbe indító koncentrátumot keverhetünk. Figyelmesen pótoljuk a vizet, a túlöntözés ugyanis nagy kárt képes okozni a növényeinknek.

Ne feledkezzünk meg a madarak itatásáról sem! A legfontosabb a folytonosság. Ha egész télen folyamatos a vízvételi lehetőség, a kis állatok megszokják a helyet, ügyeljünk hát a napi pótlásra és az itató jégtelenítésére. Az itató kihelyezésénél figyeljünk arra, hogy a ragadozó madarak ne közelíthessék meg könnyen, lehetőség szerint védett helyet keressünk.

Harangszó Miért fontos ünnep az epifánia?

Katolikus gondolatok

Amikor a zsidó-keresztény kultúrára gondolunk, eszünkbe juthat a kérdés: Mi közünk a zsidóság hitvilágához? Miért olyan fontos nekünk Jézus származása? És hol vagyunk mi ebben a történetben?

Kezdjük talán onnan, hogy a bűnbeesés története az ószövetségi írásokból, a zsidók történetéből ismerhető meg. Hitünk szerint Ádám az ő leszármazottjaiként mind-egyikünkre – zsidóra és nem zsidóra egyaránt – negatív hatással van. Vásárolt az ember a gonosz portékáiból különböző bűnöket, de azok „árát” ki kell fizetni. Ezt a „fizetséget” rendezte Jézus a kereszten, mégpedig minden ember üdvözüléséért, szabadulásáért. Ezért is hívjuk őt Megváltónak.

Jézus megkeresztelkedése a Jordánban azt jelentette, hogy minden emberrel (zsidóval és nem zsidóval) közösséget vállal, magára veszi a bűneinket. Önként és szeretetből. Keresztelő János rámutat: „Nézétek, az Isten Báránya!” Vagyis az ószövetségi/zsidó szokások szerint Ő az áldozati bárány, aki a mi bűneink miatt, helyettünk, értünk fog szenvedni, meghalni.

A Jordánban történt rituális megkeresztelkedése után Jézusra galamb képében száll rá a Szentlélek, az égből pedig szózat hallatszik: „Te vagy az én szeretett Fiam, benned telik kedvem.” Az Atyaisten szereti fiát, Jézust, aki velünk testvéri közösséget vállal. De az Atya szeret bennünket, embereket is. Annyira szeret minket, hogy megengedi a gonosznak azt is, hogy fiát megöljék az emberek, hagyja, hogy az emberi gonoszság végezzen vele. Így Jézus kifizeti helyettünk-értünk a szükséges váltságdíjat.

Az ortodox hívek Istennek ezt a kinyilatkoztatását ünneplik Jézus valódi megszületéseként, hiszen ekkor vállalja a teljes közösséget minden emberrel, zsidóval és nem zsidóval egyaránt. Ezért olyan nagy ünnep a vízkereszt, avagy az epifánia számunkra, akik nem vagyunk sem zsidók, sem pogányok többé Isten szemében, hanem egyszerűen csak megváltott gyermekei Jézus Krisztus engedelmes cselekedete által – megváltó cselekedete által.

Dicsőség Neked, Istenünk!

Baboss Botond katolikus lelkipásztori munkatárs

Áldás

Református gondolatok

Az új év elején kimondva vagy kimondatlanul vágyunk arra, hogy évünk áldott év legyen. Kapcsolatainkban, egészségünkben, munkahelyünkön és életünk más területein. De vajon belegondolunk-e abba, hogy mit jelent ez a szócska: áldás. Meg abba, hogy nem csak az évünk lehet áldott, hanem mi magunk, sőt egész életünk is? Erre hív meg minket a következő ige: „Áldjon meg téged az Úr, és őrizzen meg téged!” (4Móz 6,24).

Fotó: Pinterest

Az áldás a legrövidebb megfogalmazás szerint az Istentől kapott jó. Isten jóságának és gazdagságának túláradó kinyilvánítása. Ami beleszordul a mi életünkbe is. Nem csupán földi javak vagy ideiglenes örömök, hanem Isten a maga teljességéből, tökéletességéből és „boldogságából” ad nekünk. A tökéletesből, az örökkévalóból. Csak az Isten áldhat meg, hiszen Ő az, akiben minden jó forrása és beteljesülése rejlik. Ezt hirdeti nekünk otthonunk falán a házi áldás is. „Hol áldás, ott Isten”, és ez megfordítva is igaz. Csak ott van áldás, ahol ott van Isten. Ahol ott van Isten, ott megerősödik a hit. Ahol ott van Isten, ott a szeretet lesz az emberi élet légtere. Ahol ott van Isten, ott az áldásokban sincs szükség. Az áldás egészen konkrétan tőle függ. A jelenlététől. Ott van áldás a családi életben, ahová Úrként behívják Istent. Ott van áldás a munkán, a karrieren, ahol tudják, hogy a lehetőség Istentől van. A barátságokban is ott van áldás, ahol Isten szeretete formálja a tiszteletet és a megbocsátást. A gyógyuláson is ott van áldás, ahol Isten gyógyító erejére támaszkodva küzdenek. Fizikai és lelki gyógyulásainkban egyaránt.

Ő úgy akar minket megáldani, hogy megőriz minket. Az Ő áldása védelmet, békességet és irányítást jelent az életünkben. Nem csupán a látható veszélyektől véd meg, hanem a lelki támadásoktól is. Az Ő áldása az, ami békességet ad még a legnagyobb viharok közepette is. Biztosít minket arról, hogy az Ő kezében vagyunk, és semmi nem történhet az Ő akaratán kívül. Mert keresztyénként hisszük azt, hogy megtartásunk is az Ő jelenlététől függ. Az emberi élet megtartása. Meg az emberi élet Isten szerinti normájában való megtartása is. Ebben az új évben is. Isten őrzése nem passzív jelenlét, hanem aktív vezetés, amely minden lépésünket irányítja, hogy az Ő akara szerint járjunk. Ebben az áldásban rejlik a biztosíték arra, hogy még ha el is tévedünk, Ő szeretetével visszavezet minket az igaz útra, mert „senki sem ragadhatja ki őket az én kezemből” (Jn 10,28).

Isten gyakran más embereken keresztül áld meg minket. Sokszor emberi kezeket látunk, amikor segítséget kapunk, amikor bátorítanak vagy éppen megállítanak. Dicsérnek vagy intenek. Ezek az emberi cselekedetek azonban többek pusztán véletlennél: valójában Istennek a kinyújtott kezei. Felénk kinyújtott áldó kezei. Amikor valaki megsegít minket, vagy mellettünk áll nehéz időkben, sokszor nem is gondolunk bele, hogy talán az Úr gondviselése nyilvánul meg ezekben a tetteikben. Pedig ezeken keresztül is Isten őrzése és vezetése, áldó gondviselése munkálkodik. Meghúzódhat életünk apró és jelentős eseményei mögött egyaránt. Még ha csak utólag ismerjük is fel, hogy egy adott esemény vagy segítség az Úr áldásának része volt. Amit akkor véletlennel hittünk, később Isten tervének bizonyítéka lesz. Az Ő áldása nem mindig látványos, de mindig tökéletes, és időben érkezik.

Ennek az áldásnak a maximuma Jézus Krisztusban nyilvánul meg. Az Ő megváltó szeretete által nemcsak földi életünkre nyerünk áldást, hanem az örök életre is. Krisztus áldása az a kapocs, amely összeköt minket Istennel. Amely megtart minket az üdvösségben. Az áldás tehát nem csupán életünkben „kiosztott” ajándék, hanem életünk alapja, megtartatása és végső célja is.

Szarka Zsolt református segédlelkész

Mozaik

Tudta-e, hogy...

139 évvel ezelőtt kocsiküldönc postajarat indult Felcsúton. Idézet a Budapesti Közlöny 1886-os januári számából:

„Fejér megye Felcsúth községben 1886. évi január hó elsején Királyi Postahivatal lépett életbe, mely összeköttetését az Alcsúth-Bicske közt Felcsúthon át naponta kétszer közlekedő kocsiküldönc postajarat útján nyeri. Kézbesítés területébe Borbála major (Szúnyogpuszta – a szerk.), Felcsúth község és Zalánka puszta fog tartozni. Ezen postahivatal fel van hatalmazva mindennemű levél és kocsipostai küldemények felvételére és kézbesítésére.”

A kocsiküldöncjárt 1900-ban megszűnt, átvette helyét az újonnan megépült vasút. Az első postamester Batta Erzsébet volt, akit a következő feltételekkel alkalmaztak: készpénzbiztosíték 200 korona, járandóság 400 korona és 300 korona szállítási általány, napi háromszori gyalogküldönc indítása az 500 méterre levő vasúti megállóig.

Noll Zoltán

Évkerék

Mészáros László polgármester január hónap legalább hetven esztendőit megélt születésnaposait köszöntötte.

Szabó Józsefné Erzsébet a 88., Schneider Márton a 71., Szilágyi János a 70., Bencze István a 72., Marácz Gyula a 75., Szentirmai Gyuláné Judit a 82., Litter Ferencné Edit a 78., Komlós János Gyuláné Etel a 70., Talics Antalné Rozália a 21., Ozsváth Árpád a 76., Rudrich Jánosné Mária a 71., Birton Lajos a 80., Tóth Sándorné Katalin a 75., Spindler József a 77., Spindler Józsefné Teréz a 75., Bereczki György a 70., Léránt Istvánné Gizella a 76., Daliás Tiborné Margit a 75., Szabóné Hajdú Ilona a 71., Halász Istvánné Julianna a 88., Bibok Jánosné Anna a 80., Fodor László a 71. születésnapját ünnepelte.

Gólyahír

Decemberi lapzártánk után még egy családban volt gyermekáldás, s megszületett az év első felcsúti kisbabája is.

Lőke Anasztázia – Baranyi Anasztázia és Lőke Levente kislánya – 2024. december 22-én,

Szilágyi Panna Boróka – Szilágyi-Dömsödi Éva és Szilágyi Krisztián kislánya – január 6-án jött világra.

SELECTOR
Elektronikai Termék Újracsomagoló Kft.

és a
Felcsút Községi Önkormányzat szervezésében

Elektromos és elektronikai hulladékbegyűjtő akció

Időpont:

- 2025. február 28-án 8.00–16.00-ig
- 2025. március 1-jén 8.00–16.00-ig

Helyszín:
Felcsút, Fő utca 125./KÉPTÁR-udvar

Szakszerűtlenül megbontott berendezést nem áll módunkba elszállítani.

Az akció során az alábbi hulladékok begyűjtése történik:
TV, videó, magnó, rádió, hűtő, mosógép, centrifuga, háztartási kisgépek, háztartási nagygépek, információs és távközlési berendezések, rádiótelefon készülék, elektromos és elektronikai barkácsgépek, szerszámok gáztűzhely, gázbojler, mikrohullámú sütő, elektromos sütő, számítógép és tartozékai, nyomtató, számlológép, lemezjátszó stb..

Hirdetésméretetek

1/10 fekvő:	90x50 mm
2/10 álló:	90x105 mm
2/10 fekvő:	184x50 mm
1/4 álló:	90x131 mm
1/4 fekvő:	184x63 mm
1/2 fekvő:	184x131 mm
1/2 álló:	90x268 mm
1/1 tükör:	184x268 mm
1/1 kifutó:	210x297mm
	+ 5-5 mm kifutó

Műszaki kereskedés nyílt az Agro-Felcsút Kft.-nél

A környezet legnagyobb raktárkészletével várjuk kedves vásárlóinkat!

Agro-Felcsút Kft.
Telefon: 06 20 284 9076
Cím: 8086 Felcsút, Fő u. 1.
E-mail: kozpont@agro-felcsut.hu

VÁL-VÖLGYE PÉKSÉG ÉS HENTESÜZLET

Kínálatunk:

- sertés húsa • baromfi húsa • húskészítmények
- pékáru • tejtermék • üdítő • szárazáru

Nyitvatartás:
H-P: 05.30-18.00
Szombat: 05.30-14.00
Vasárnap: Zárva

8087 Alcsútdoboz, Béke utca 1.
Tel.: 06-20/535-0503
facebook.com/valvolgyepekség

SZERETETTEL VÁRJUK KEDVES VÁSÁRLÓINKAT!

Friss tojást, roppanós almát és édes almát egy helyről a termelőtől, Felcsút Szúnyogpusztán a tojóháznál.

PÁK-TO Kft.
Tel.: +36 22 701 966
www.jotojas.hu

KORCSOLYAPÁLYÁNK NOVEMBER 29.-TŐL SZERETETTEL VÁRJA A CSÚSZNI VÁGYÓKAT!

NYITVATARTÁSUNK:
HÉTFŐ: ZÁRVA
KEDD-CSÜTÖRTÖK: 15:00-19:00
PÉNTEK-SZOMBAT: 10:00-20:00
VASÁRNAP: 10:00-19:00

CÍMÜNK: 8086 FELCSÚT, FŐ UTCA 4/A
TELEFONSZÁM: +36 30 4862385
WWW.TOETTEREM.HU

Vasúti biztosítóberendezés, távközlés és erősáram tervezése, kivitelezése

Konferenciák, rendezvények, lakodalmak kiváló helyszíne, a festői Alcsúti Arborétum mellett.

Keresse fel éttermünket is!
www.puskashotel.hu
info@puskashotel.hu
foglalas@puskashotel.hu
Telefon: 22-701-017

Közérdekű információk

Bicskei Járási Hivatal – ügyfélfogadás

2060 Bicske, Szent István u. 7-11., tel.: 06-22/795-820

Járási hivatalvezető: Szabó Gábor

A járáshoz tartozó települések: Alcsútdoboz, Bicske, Bodmér, Csabdi, Csákvár, Etyek, Felcsút, Gánt, Mány, Óbarok, Szár, Tabajd, Újbarok, Vértesacsfa, Vértesboglár
E-mail: hivatal.bicske@fejer.gov.hu

Kormányablak osztály – ügyfélfogadás

Osztályvezető: Vakánné Petrovics Ildikó

Központi telefonszám: 06-22/795-948

hétfő, szerda: 8.00–18.00

kedd: 7.00–15.00

csütörtök: 8.00–16.00

péntek: 8.00–11.00

Földhivatal – ügyfélfogadás

hétfő, szerda: 8.00–14.00 és 13.00–15.00

csütörtök: 8.00–11.00 csak kamarai tagoknak

péntek: 8.00–11.00

Hatósági és Gyámügyi Osztály – ügyfélfogadás

hétfő, szerda: 8.00–16.00

péntek: 8.00–12.00

Foglalkoztatási Osztály – ügyfélfogadás

hétfő, szerda, csütörtök: 8.00–14.00

péntek: 8.00–12.00

Kihelyezett NAV-ügyfélszolgálat

csütörtök: 13.00–15.00

Tessely Zoltán országgyűlési képviselő fogadóórája

2060 Bicske, Szent István út 1.

páros héten: szerda: 16.00–18.00

páratlan héten: csütörtök: 10.00–12.00

Önkormányzati Hivatal – ügyfélfogadás

8086 Felcsút, Fő utca 75., tel.: 06-22/594-036

Ügyfélfogadási rend:

hétfő, szerda: 8.00–16.00

péntek: 8.00–12.00

Polgármesteri fogadóórák

Tel.: 06-22/594-036

hétfőn 8.00 órától (előzetes időpontfoglalás szükséges)

Faluház és Községi Szintér

8086 Felcsút, Fő utca 137., tel.: 06-22/594-368

E-mail: faluhaz@felcsut.hu

Szarvas Józsefné: 06-70/450-8704

Csatlós Horváth Brigitta: 06-22/594-368

Nyitvatartás:

hétfő: 7.00–17.30

kedd, szerda, csütörtök: 7.00–16.00

péntek: 7.00–15.00

Háziorvosi rendelő (Faluház)

Dr. Ficzer Ferenc háziorvos

hétfő, szerda: 12.00–15.00

kedd, csütörtök: 9.00–12.00

péntek: 8.00–12.00

Az orvosi rendelő a 06-22/594-072-es telefonszámon és a felcsut.rendelo@gmail.com e-mail címen érhető el.

Háziorvosi ügyeleti ellátás

2060 Bicske, Kossuth tér 17.

(Bejárat a rendelő oldalánál található ajtón, csengetni kell.)

Telefonszám (Fejér vármegyében): 1830

Hétköznap: 16.00 és 22.00 között

Hétvégén és ünnepnapon: 8.00 és 14.00 között

Sürgősségi ügyeleti vagy mentőellátás

Központi ügyeleti telefonszám: 1830

Egységes segélyhívó rendszer: 112 (mentők)

Hétköznap: 22.00 és 8.00 között

Hétvégén és ünnepnapon: 14.00 és 8.00 között

Telephelyek:

8000 Székesfehérvár, Hunyadi u. 2.

2400 Dunaújváros, Vasmű u. 10.

2030 Érd, Szabadság tér 9.

Védőnői szolgálat (Faluház)

8086 Felcsút, Fő u. 137.

Makai Kinga védőnő: 06-30/970-8517

szerda: 9.00–11.00 (orvossal közösen), 11.00–13.00 (önállóan)

Gyógyszertár (Faluház)

8086 Felcsút, Fő u. 137., tel.: 06-22/252-550

Nyitvatartás: a háziorvosi rendelő nyitvatartása szerint, rendelési időben.

Posta

8086 Felcsút, Fő utca 73., tel.: 06-22/594-049

Nyitvatartás hétfőtől péntekig 8.00 és 16.00 között

Könyvtári, Információs és Községi Hely

8086 Felcsút, Fő u. 68.

Könyvtárvezető: Szecsódi Zsoltné

Tel.: 06-70/338-4814

E-mail: szecsodizsuzsa@freemail.hu

Nyitvatartás:

hétfő, szerda, csütörtök: 8.00–16.00

kedd: 14.00–18.00

péntek: 9.00–14.00

szombat: ügyelet időpontegyeztetéssel

Bicskei Rendőrkapitányság

2060 Bicske, Kísfaludy u. 56., tel.: 06-22/566-020

E-mail: bicskerk@fejer.police.hu

Sürgős esetben hívható: 112

Körzeti megbízott

8086 Felcsút, Fő u. 191., Gáfor János: 06-20/526-8664

Polgárőrség

8086 Felcsút, Fő utca 75., tel.: 06-30/248-9609

Felcsút Biztonságért Polgárőr Egyesület

Elnök: Kiss József

Tevékenységi terület: Felcsút bel- és külterület

Esély Gyermekejélt Alapítvány

8086 Felcsút, Fő u. 68., tel.: 06-70/450-8733

Fogorvosi rendelő

Dr. Hargitai Egészségügyi Közhasznú Nonprofit Kft.

(Az egészségbiztosítóval szerződésben álló rendelő.)

Rendel: Dr. Hargitai László fogszakorvos

Rendelési idő:

Alcsútdobozon: tel.: 06-22/353-250 (Csak előjegyzéssel)

hétfő: 11.00–17.30

kedd: 7.00–8.00 – elsősegély

csütörtök: 7.00–10.00 – iskolafogászat

7.00–8.00 – elsősegély

péntek: 10.30–17.30

Felcsúton: tel.: 06-22/668-224

Időpontkérés szükséges, rendelési idő előtt egy órával és

rendelési idő alatt 16.00 óráig!

szerda: 10.30–17.30

Alcsútdobozai rendelő – prevenció rendelés:

hétfő, péntek: 9.30–11.00

Felcsúti rendelő:

szerda: 9.00–10.30 (Csak előjegyzéssel)

Falugazdász

Gyenes Péter: 06-70/490-6170

Közjegyző

2060 Bicske, Szent István út 35.

Dr. Poszavec Rita: 06-22/566-440

E-mail: iroda.bicske@kozjegyzo.hu

poszavec.rita@kozjegyzo.hu

Nyitvatartás:

hétfő, kedd, szerda, csütörtök: 8.00–12.00, 13.00–15.30

péntek: 8.00–12.00

Felcsúti Hírlap

A Felcsúti Önkormányzat hivatalos, ingyenes hírlevele, megjelenik havonta harminckét oldalon, 900 példányban. Nyilvántartásba véve a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal által 163/2233/3/2011. számon.

Felelős kiadó: dr. Sisa András jegyző – **Kiadja:** Felcsút Község Önkormányzata – **Hirdetésfelvétel:** titkarsag@felcsut.hu

Kéziratleadás: 30/126-0540; nagyeniko@felcsut.hu – **Terjesztési észrevételek:** muszak@felcsut.hu